

Jakob Ellemann-Jensens tale til Venstres landsmøde

Taler

Jakob Ellemann-Jensen
Formand for Venstre

Dato

14. november 2020

Omstændigheder

Pga. coronakrisen blev venstres landsmøde aflyst. Jakob Ellemann-Jensen livestreamede i stedet sin tale på bl.a. Facebook.

Den her tale bliver holdt på et dystert bagtæppe. Jeg skulle have stået foran over tusind medlemmer af Venstre for at fejre vores 150-års jubilæum som parti. Nu står jeg så foran et kamera i et næsten tomt lokale. Det er desværre nødvendigt. For Danmark befinder sig i en alvorlig krise. En ny bølge af coronavirus spreder sig over landet, og vores normale liv indskrænkes på ny. Mennesker og virksomheder lider. Livsværk er gået tabt, og stadig flere danskere frygter at miste deres job og deres kære. Jeg forstår bekymringen, og jeg deler den. Vi har alle meget på spil. Både dem, der frygter sygdom og arbejdsløshed, men også dem, der lider med ensomhed, tomhed og afsavn, når vores normale liv er sat på pause. Vi skal gennem denne krise som et fællesskab. Hvor vi passer på hinanden. Både vores syge og vores ældre, men også vores virksomheder, iværksættere og arbejdspladser. Så vi sammen kan rejse os igen. Da virussen først ramte Danmark, reagerede vi hurtigt. Samfundet blev lukket og gennem individuelt ansvar, hvor vi alle accepterede en midlertidig indskrænkning af den personlige frihed, kom vi igennem den første akutte bølge. Det kan alle danskere være stolte af. I dag står vi et andet sted. Vi har indset, at corona kommer til at være en del af vores samfund det næste lange stykke tid. I stedet for at leve i frygt for corona, skal vi derfor lære at leve med corona. Det er en svær opgave, som vi skal løse sammen. Og vi skal gøre det uden at give afkald på vores demokratiske tradition i Danmark. Statsministeren har udtrykt det sådan, at vi er i gang med en dans med corona. Men hvis hun er den eneste, der kender dansetrinnene, så risikerer vi at træde forkert som samfund. Den situation er vi vidne til lige nu. I sidste uge gav statsministeren en ulovlig ordre om at aflive et helt erhverv. Et traditionsrigt og succesfuldt minkerhverv, som jeg tror, vi er mange, der er stolte af. På et enkelt pressemøde mistede mennesker alt. Livsværk og levebrød gik til

grunde uden, at der hverken var styr på loven eller styr på erstatningen til de mange minkavlere, der står tilbage med værdiløse gårde. Siden er der rejst tvivl om selve grundlaget for beslutningen. Jeg mener, det er en skandale, og det er noget, der ikke hører hjemme i et demokrati. Vi skal aldrig mere stå i den situation. Aldrig. Statsministeren har vist sig ude af stand til at forvalte den tillid, som Folketinget viste hende i foråret, da corona ramte Danmark. Det skal vi lave om nu. For der er forskel på at styre et land og at lede et land. Derfor foreslår Venstre, at vi skal have en ny epidemilov, så vi kan få sat en stopper for den enevældige tilgang, som statsministeren har praktiseret. Folketinget skal inddrages, og grundlaget for regeringens beslutninger skal lægges frem. Derfor vil jeg gerne komme med en klar opfordring til statsministeren i dag. Kære Mette Frederiksen, indkald Folketingets partier til et forhandlingsmøde allerede i næste uge, så vi kan få en ny epidemilov. Så vi sammen kan genoprette folkestyret i Danmark. Det er helt nødvendigt.

For coronakrisen er desværre ikke forbi det næste stykke tid. Selv om vi alle knytter håb til de mange forlydender om vacciner, som nu testes verden over, så vil følgerne af COVID-19 trække spor i årene fremover. De økonomiske konsekvenser, de er langt fra gjort op. De seneste vurderinger går på, at den samlede økonomi i Europa er skrumpet med mere end 7 procent af BNP. Og alene her i Danmark vurderer regeringen, at coronakrisen i år vil koste næsten 100 mia. kroner i tabt velstand. 23.000 er blevet arbejdsløse. Minkerhvervet er udslettet. Landets lufthavne er mennesketomme, og SAS-flyene står parkeret på landingsbanerne i Kastrup. Hoteller, restauranter og mange andre kæmper for deres liv. Og vi har desværre langt fra set de sidste konkurser eller opsigelser. Selvom situationen er slem, så er Danmark indtil videre kommet hæderligt gennem krisen. Vi står bedre rustet end mange andre lande, fordi der gennem de sidste 20 år har været ført en ansvarlig økonomisk politik, som gør, at vi havde penge på kistebunden og en robust økonomi. Dem har vi brugt til at lave hjælpepakker, der kunne holde hånden under danske virksomheder, som ellers ville gå til grunde og efterlade et spor af fyringer og arbejdsløshed. Det er godt, at vi har haft den mulighed. Men det betyder også, at vi endnu ikke kender de sande konsekvenser af den krise, vi befinder os i. Vi ved endnu ikke, hvor mange der ender med at stå uden arbejde, når krisen engang slipper sit tag i verden og i Danmark. Vi ved ikke, hvor mange små firmaer, iværksættere og virksomheder der ender med at gå ned. Vi kender end ikke den fulde regning – for hvem ved, hvor længe coronaen holder sit jerngreb i os? En ting er dog helt sikkert. Der venter os en kæmpe opgave bagefter. En opgave, hvor vi skal drive Danmark

fremad. Genopbygge og etablere. Sætte vind i vores sejl, så optimismen kan vende tilbage. Så Danmark også i fremtiden kan være blandt de bedste lande i verden at leve og bo. Det kræver en plan. Det kræver, man ved, hvad man vil. At man har lagt en kurs. Derfor vil jeg i dag løfte sløret for, hvor Venstre og jeg vil lægge vores kræfter i kampen for at skabe den verden og det Danmark, vi tror på.

Vores kamp. Venstres kamp. Den skal især udkæmpes i tre politiske arenaer. Ikke kun i en valgkamp, men hver eneste dag, så vores fælles projekt står klart. 1. Det handler om en ansvarlig økonomisk politik, som skaber danske arbejdspladser og gør Danmark både grønnere og rigere. 2. Det handler om, at vi vil udvikle vores velfærdssamfund med fokus på borgeren og med flere valgmuligheder, som er tilpasset den enkeltes behov. 3. Og så handler det om en stram og konsekvent udlændingepolitik – med plads til dem, der vil Danmark. En sund økonomi. En ansvarlig økonomisk politik. Det er grundlaget for alt det, vi gerne vil med vores samfund. Vi tror på, at det har en selvstændig værdi for et menneske at stå op om morgenen og gå på arbejde, tage ansvar for sit eget liv, deltage i fællesskabet og føle sig værdsat. Alle kan noget. Alle er noget værd. Det er udgangspunktet for Venstres politik. Det er mit udgangspunkt. Når vi i Venstre er optaget af velstand, udvikling og fremskridt, ja, så er det ikke vækst for vækstens skyld. Et samfund, der bliver rigere, er et samfund, der har muligheder. Muligheder for at investere i mennesker og i vores fælles fremtid. Vækst og velstand giver os mulighed for at bestemme vores egen skæbne i Danmark. Det giver os frihed, og det er dér, det hele starter for mig. Det er jo egentligt ret simpelt. Pengene skal tjenes, før de kan bruges. Det er der bekymrende få på min arbejdsplads, som virkelig har forstået. Det er derfor, jeg siger meget klart, at der er to veje i dansk politik. Der er den socialdemokratiske vej. Hvor vi hæver skatten for alle os, der bor i Danmark. Og for vores virksomheder, så det svækker økonomien og sender arbejdspladserne ud af Danmark. Og så er der Venstres vej. Hvor vi holder skatten nede. Investerer i danske jobs og insisterer på, at det altid skal kunne betale sig at gå på arbejde. Hvor det altid skal kunne betale sig at vise initiativ og drive en virksomhed. Så vores børn og børnebørn også vil opleve et succesfuldt Danmark med sund økonomi og med råd til god velfærd. En økonomi i vækst og et erhvervsliv, der trives. Det er også grundlaget for den grønne omstilling. Venstre står fast på ambitionen om klimaneutralitet i 2050 og en 70 pct. reduktion af Danmarks udledninger i 2030. Det er ambitiøse mål. Og det kan også være realistiske mål. Hvis vi altså gør det rigtigt. Hvis vi dropper illusionen om, at vi politikere ved

bedre end virksomhederne og iværksætterne. Hvis vi griber det rigtigt an, hvis vi griber det ansvarligt an, så kan den grønne omstilling blive århundredets kommercielle mulighed for dansk erhvervsliv. Det vil Venstre arbejde for. Der er snart 8 milliarder mennesker på kloden. De efterspørger mange af de løsninger, vi laver i Danmark, og stort set alle lande er enige i, at vi skal gennemføre en global grøn omstilling. Med andre ord, efterspørgslen er enorm, og vi har meget at vinde som en lille eksportnation. Derfor skal vi ud af osteklokken, af med de nationale skyklapper, og så skal vi se den grønne omstilling i et internationalt perspektiv. Det er kernen i en borgerlig klimapolitik – et internationalt udsyn og en tro på, at markedet er det bedste værktøj til at løse klimaudfordringerne. Den politiske opgave, den er så at sikre rammerne og en ansvarlig økonomisk politik. Store dele af dansk erhvervsliv er ikke bare klar. De er i fuld gang. Fordi de ved, at en grøn omstilling godt kan gå hånd i hånd med en sort bundlinje. I Venstre bakker vi derfor op om en grøn skattereform. Så vi lægger afgift på CO₂, men samtidig letter skatten, så forbrugere og virksomheder har råd til at følge med. Det er sådan, vi får ny grøn teknologi ud i samfundet. Det er sådan, vi sikrer en markedsdrevet grøn omstilling.

Og den nye teknologi. Den har jeg et eksempel på lige her. I Foulum ved Viborg der forsker Århus Universitet på livet løs for at udvikle græsprotein, der kan bruges i dyrefoder. Det ser måske ikke ud af meget, men det vil være et kvantespring, der reducerer udslippet fra fødevarereproduktionen markant. Det er et eksempel på, at vi skal investere i den grønne omstilling, så vi kan eksportere vores grønne løsninger i stedet for vores CO₂-udledninger. Den grønne omstilling kommer ikke af sig selv, som regeringen håber på. Den kommer kun, hvis vi skubber på udviklingen og fremmer markedet og teknologien. Derfor har Venstre foreslået at gøre virksomhedernes forskningsfradrag på 130 pct. permanent. Så det bedre kan betale sig at investere i ny teknologi. Og derfor præsenterer jeg også to nye forslag i dag, som vil have en effekt både her og nu og på længere sigt. Fremover skal vi reservere to-tredjedele af stigningen i det offentlige forskningsbudget til grøn forskning hvert år frem mod 2030. Det vil betyde, at vi hver eneste år afsætter flere penge til grøn forskning i takt med, at samfundet bliver rigere. Så vi i 2030 samlet set bruger 2,1 mia. kr. mere på grøn forskning, end vi gør i år. Det var det ene forslag. Herudover er Venstre også klar til at trække nogle af de mest klimabelastende landbrugsjorde ud af produktionen. Det vil være til gavn for klimaet og for vores vandmiljø. Det er også et forslag, som et usædvanligt makkerskab mellem landbruget og Danmarks Naturfredningsforening

oprindeligt præsenterede for mig, mens jeg var Miljø- og Fødevareminister. Det vil have en markant effekt, og Venstre foreslår derfor at bruge 5 mia. kr. på det her tiltag, så vi kan forbedre klimaet. Det får os ikke i mål med alle de klimabelastende jorde. Men vi kommer en del af vejen. En sund økonomi, det er også forudsætning for et sundt velfærdssamfund. Det er sådan, vi kan få råd til at investere i vores fælles velfærd: danskernes sundhed, en ordentlig og værdig ældrepleje, gode skoler og uddannelser i verdensklasse. Men vores velfærd handler ikke kun om flere penge. Det er for let at sige, at tingene bliver bedre, hvis vi bruger flere penge. Det er det sædvanlige svar fra venstrefløj. Vi skal ikke bare gøre mere af det samme. Vi skal til gengæld gøre det bedre og gøre det anderledes. For vores velfærdssamfund, det er udfordret. Gennem årtier har vi bygget oven på. Lag for lag har vi lagt til, og vi har lappet huller. Resultatet af årtiers politik, det er en enorm kompleksitet i den offentlige sektor. Det er regler, det er kontrol, og det er bureaukrati. Det er et velfærdssystem, hvor stoltheden og ansvaret nogle steder er helt forsvundet. Hvor de borgere, som er formålet med det hele, ja, de bliver reduceret til besværlige opgaver. Vi så det tydeligst henover sommeren, hvor vi stiftede bekendtskab med Else Marie Larsen. Hun fik en forfærdelig behandling på plejehjemmet Kongsgården i Aarhus, som vi så det i de hemmelige optagelser, TV2 bragte. En behandling, der var så nedværdigende og umenneskelig, at det gør ondt i maven – og ind i hjertet. En behandling, som desværre er virkeligheden i nogle dele af velfærdsdanmark. Det kan vi ikke være bekendt – og det skal vi ikke finde os i. Det vil jeg ikke finde mig. Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til at sige tak til Charlotte Ahm. Charlotte er uddannet sosu-assistent og har lang erfaring fra ældreplejen. Og så er hun barnebarn til og i øvrigt værge for Else Marie Larsen. Charlotte gjorde sin pligt.

Fordi hun kunne. Og fordi hun ikke kunne lade være. Hun sagde stop, og hun gjorde hele Danmark opmærksom på problemerne i ældreplejen. Tak Charlotte – og tak, fordi du vil være med her i dag. Vi har hørt dig i Venstre. Og vi kommer til at tage et opgør med det nuværende system. Det skylder vi dig og din farmor og de mange andre danskere, der ikke får den behandling, de har fortjent, og som ikke har en som dig, der kan træde til. Første skridt bliver at indføre bestyrelser på alle plejehjem i Danmark. Så pårørende som dig bliver direkte involveret og kan henvende sig, hvis der er problemer. Så ledelsen kan holdes ansvarlig, og så vi sikrer, at den sætter mennesket før systemet. Dårlige ledere i den offentlige sektor, de skal ikke bare flyttes til et nyt område, de skal ikke længere være ledere. Det er sådan, det foregår andre steder. Næste skridt

bliver at sikre, at alle danskere – uanset postnummer – har et alternativ og et frit valg. Vi har en ambition om friplejehjem i alle kommuner i Danmark. Vi foreslår, at alle kommuner stiller en ældrevejleder til rådighed, der kan give indblik i valgmulighederne, når man eksempelvis skal på plejehjem, så man kender sine rettigheder og kan finde det tilbud, der passer til ens behov. Det er ikke kun vores ældrepleje, som skal give borgerne flere muligheder. Vi skal give et reelt frit valg til danskerne. Velfærdssamfundet er til for dem. Ikke omvendt. I Venstre vil vi derfor kæmpe for frit valg på alle velfærdshylder – daginstitutioner, ældrepleje, skoler og sygehuse. Alle har krav på at blive taget alvorligt. Alle har krav på en ordentlig kvalitet. Og hvis man ikke oplever det, så skal man kunne vælge noget andet. Hvis vi skal udvikle vores velfærdssamfund. Hvis vi skal tage det til næste niveau. Så skal vi også konkurrere på kvalitet. Venstre vil derfor arbejde systematisk for at udvide det frie valg. For at sætte mennesket før systemet. Et frit valg må nødvendigvis også betyde friere rammer til alle de dygtige mennesker, der leverer velfærden. Sosu-assistenten, sygeplejersken, læreren, pædagogen og mange andre. Og det uanset om det er en privat eller en offentlig leverandør. Lederne, de skal have plads til at være ledere. De skal ikke bare være administratorer. De skal have ansvar, frihed og plads til at sætte deres præg på de institutioner, som de er ledere for. For alle plejehjem er ikke ens, og de skal heller ikke være det. Så er det frie valg jo ikke noget værd. Men de skal alle have en høj kvalitet. Har de ikke det, skal de ledes og drives af nogle andre, der magter opgaven. Min ambition er et velfærdssamfund, hvor vi har fokus på kvalitet. Hvor vi ikke konstant opfinder nye regler og bureaukrati, men holder blikket rettet mod borgerens tilfredshed. For det er jo det, der er det centrale. Det er derfor, man har valgt at arbejde med mennesker. For at gøre en forskel for dem, ikke for at udfylde rigide kontrolskemaer. Vi har skabt et stærkt velfærdssamfund i Danmark. Det kan vi være stolte af, og det skal vi holde fast i. Men vi skal også turde udvikle det. Vi skal turde konkurrere på kvalitet og på tilfredshed. Vi skal ikke bare have mere af det samme. Et tredje sted, hvor Venstre vil tage fat. Det er på udlændingepolitikken. Vores parti har gennem mange år stået i spidsen for at stramme op på det her område.

Det gjorde vi i nullerne som et opgør med årtiers fejlslagne politik. Og da den socialdemokratiske regering trådte tilbage i 2015, og migrantkrisen brød ud, der tog Venstre ansvar igen. Det har været godt for Danmark. For vi skal have styr på tilstrømningen til Danmark, hvis vores land skal hænge sammen socialt, kulturelt og økonomisk. Det ved danskerne, og et meget stort flertal støtter derfor op om den udlændingepolitik, som Venstre har ført. Det er jeg glad for.

Danmark står i dag et bedre sted på grund af Venstres ansvarlige udlændingepolitik. Men selvom Venstre sammen med de øvrige borgerlige partier har strammet op, så er Danmark stadig udfordret. Vi er udfordret af årtiers fejlslagne integration, hvor naivitet og en misforstået godhed gjorde, at der ikke blev stillet tydelige og rimelige krav. Krav om at tilpasse sig Danmark, hvis man vil leve her. For mange kom hertil, og for mange har fået lov til at leve afsondret fra fællesskabet uden at skulle bidrage. Uden at tage del i Danmark og uden at tage Danmark til sig. Derfor er det tid til, at vi i langt højere grad retter fokus mod, hvad man kan kalde den nære udlændingepolitik. Den politik, der handler om de krav, vi stiller, når man vil leve sit liv i Danmark. Ser man på statistikken, så taler den desværre sit tydelige sprog. For mange indvandrere og efterkommere er kriminelle. For få er i arbejde. Og der er for lidt respekt om danske værdier. Det skal vi have lavet om.

På Venstres sommergruppemøde i august. Der foreslog jeg at indføre et opholdsforbud, så utryghedsskabende unge kan få forbud mod at være i områder, hvor de ikke opfører sig ordentligt. Det forslag har regeringen efterfølgende bakket op, og det viser, at der bliver lyttet til Venstre. Det er nødvendigt. For noget skal ske. Vi skal være langt mere konsekvente i den nære udlændingepolitik. Vi skal ikke finde os i, at udlændinge kommer til Danmark og ikke opfører sig ordentligt. Derfor skal vi gøre mere for at udvise dem, der ikke vil følge Danmarks love. Det skal vi stramme op på. At tilpasse sig Danmark, det handler ikke kun om kriminalitet. Vi har også en klar forventning om, at du lærer at tale dansk, og at du hurtigt kommer til at forsørge dig selv, når du kommer hertil. Så du kan bidrage til fællesskabet og til dig selv. Derfor mener Venstre også, at det er forkert, at regeringen hæver ydelserne til arbejdsløse indvandrere med 2000 kr. om måneden. Fordi det modarbejder integrationen. Det er ikke ansvarligt. Når vi stiller krav til udlændinge i Venstre, så er det, fordi vi har en forventning til dem, der kommer hertil. Fordi vi regner dem for noget. Man kan ikke være bekendt ikke at møde et medmenneske med forventninger. Når man kommer til Danmark fra et land i Mellemøsten, så har man sin kultur og sin tro med sig. Sådan må det være. Men det må samtidigt også være sådan, at man har et ansvar for at tilpasse sig vores værdier og normer. Det ansvar er ikke ligeligt fordelt. Det er udelukkende et, der påhviler den, der får ly hos os. Det mener jeg er rimeligt. Det er der nogle, der ikke forstår. Men det er der heldigvis også rigtig mange, der gør. Derfor vil jeg også sige til de mange udlændinge og efterkommere af udlændinge, som bor i Danmark. Hvis I ønsker at vælge vores fællesskab til – og det har mange af jer allerede gjort – så har I alle muligheder

for at skabe jer et godt liv i Danmark. Formentlig de bedste muligheder i hele verden. Grib dem.

Venstre er et liberalt parti. Vi ser individet, og vi skærer ikke alle over en kam. Men integration starter også med en individuel handling. Med at tage et personligt ansvar og leve op til de forventninger, vi stiller som samfund. I Venstres udlændingepolitik er der plads til dem, der vil Danmark. Men ikke til dem, der ikke vil Danmark. Der er plads til dem, der kommer for at arbejde i en dansk virksomhed gennem kortere eller længere tid. Der er plads til de herboende, der ønsker at vælge Danmark til. Til jer, som oplever at blive holdt tilbage af jeres familier og nogle middelalderlige værdier. I skal vide, at vi er klar med en udstrakt hånd. Vi vil ikke acceptere, at der er unge mænd og især kvinder, som ikke får lov til at deltage i det danske samfund på lige fod med deres jævnaldrende. Som udsættes for social kontrol, og som tvinges til at leve efter religiøse regler i parallelle samfund. Jeres frihedskamp – den støtter vi jer i. For Danmark er et land, der giver alle lige muligheder. Derfor skal Danmark kun rumme de udlændinge, der også kan rumme Danmark. De her tre arenaer, som jeg har tegnet op. Det er Venstres fokus. En ansvarlig og grøn omstilling, som skaber arbejdspladser. Et moderne velfærdssamfund, hvor mennesket altid kommer før systemet. Og en stram og konsekvent udlændingepolitik, hvor der kun er plads til dem, der vil Danmark. Det er fundamentet, men det er selvfølgelig ikke hele fortællingen. For Venstre er et bredt folkeparti. Vi har blik for helheden. For de løsninger, der kommer mange til gode. Vi tager ansvar. Ikke kun for vores egne vælgere, men for alle danskere. Sidste år blev jeg Venstres formand.

Jeg er stolt over den tillid, som er blevet vist mig. Og jeg glæder mig til at videreudvikle vores 150-årige parti sammen med resten af Venstre. Når jeg i dag ser tilbage på mit liv, så har det aldrig været et mål at blive formand for Venstre eller statsministerkandidat i Danmark. Jeg er ganske vist født ind i en politisk familie, men jeg besluttede tidligt at gå min egen vej. Allerede som barn kunne jeg se, hvordan et liv i politik påvirker en familie. Både de gode sider og de dårlige. Jeg forstod, at det min far lavede, var vigtigt for mange mennesker. Men jeg var en lidt genert dreng, og jeg husker tydeligt skyggesiderne. Mennesker på gaden, der kunne finde på at råbe efter ham. Avisforsiderne, som ofte gjorde det samme. Så jeg var fast besluttet på, at jeg skulle noget andet. Jeg ville gøre karriere i forsvaret og bagefter få en uddannelse, der kunne bruges i erhvervslivet. Det var dér, jeg hørte hjemme. Jeg har været garder, jeg har været

befalingsmand, og jeg er stadig officer af reserven. Jeg har været udsendt i aktiv tjeneste som dansk soldat i Bosnien, og jeg har haft ti år i nogle af Danmarks store virksomheder. Jeg er rundet af det private erhvervsliv. Og jeg har set andet og mere end det politiske miljø. Det gør, at min baggrund er lidt utraditionel på Christiansborg. Den er ikke nødvendigvis bedre, men den er anderledes end mange af mine politiske kolleger. For mig er politik et tilvalg, men det var ikke det nemme valg. Jeg står her i dag, fordi jeg føler et ansvar for at gøre Danmark til et endnu bedre sted at leve for alle danskere. Til at gøre Danmark til det land i verden, hvor man har de bedste muligheder for at udleve sine drømme, uanset hvem man er. Uanset hvor i landet man kommer fra. Uanset hvilken social baggrund man har.

Jeg har selv tre dejlige børn. Caroline, Frederik og Bjørn. To af dem er allerede godt på vej i livet. Og den yngste – ja han er knap nok kommet i gang. Ligesom alle andre børn i Danmark skal de vokse op i et samfund, hvor de har frihed til at træffe deres egne valg. Hvor vi hver især tager ansvar for og tager hensyn til hinanden. Hvor der altid er en hånd at række ud efter. Og hvor hver eneste dag er en ny mulighed, hvis blot du er villig til at smøge ærmerne op. Det er det Danmark, jeg kæmper for. Et borgerligt-liberalt Danmark. Det er derfor, jeg valgte politik til. Jeg skulle selv blive far, før jeg så det meningsfulde i at træde i min egen fars fodspor. Det gjorde det indlysende for mig, at politik er vigtigt. At det betyder noget, hvem der sætter retningen for vores land. For et fantastisk samfund som det danske, det er ikke kommet af sig selv. Det skal vi passe på. Det skal vi videreudvikle. Det er produktet af generationers hårdt arbejde, som er givet videre til os. Og vi har et ansvar for at give det videre i endnu bedre stand, end vi modtog det. Det er et enormt privilegie at kunne bidrage til hver eneste dag. Som medlem af Folketinget og som formand for Venstre. Jeg tror på, at fremtiden er lysere, end som så. Men jeg ved også, at intet kommer af sig selv. Kun hvis vi vil, og vi tror på os selv, så kan vi. Og det vil Venstre. Det vil jeg. Tak, fordi I lyttede med.

Kilde

venstre.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jakob-ellemann-jensens-tale-til-venstres-aflyste-landsmoede-2020>